

ХРЕСНА ДОРОГА СПАСИТЕЛЯ

Упорядник о. Ігор Цар

Львів–Київ
2015

***Ви ж – рід вибраний,
царське священство, народ святий,
люд, придбаний на те,
щоб звітувати похвали Того,
хто вас покликав з темряви
у дивне Своє світло
(1 Пт 2:9).***

* * *

УДК 27-312.7/.8
ББК Э 37-228.12
Ц 18

Набір: *Олесь Герасим*
Оля Кульматицька,
Коректор: *Розалія Рибчанська*
Літературний редактор: *Іванна Дорош*
Комп'ютерний макет: *Ростислав Рибчанський*

ISBN 978-617-7142-14-9

© ТзОВ “Папуга”, 2015

НАШ БОГ – ІСУС ХРИСТОС!

Живемо у світі, який хоче підступно стерти з пам'яті людства згадку про «Великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа» (*Тим 2:13*). Досить виїхати за межі Галичини – і вже не видно при дорозі хрестів, скульптур Богородиці чи Святих. Аж моторошно робиться, бо це свідчить про духовну руїну нації, яка пережила штучні голодомори, геноцид та війни.

А тому у Львові знайшлися відважні люди, які з великої ревности до Бога збудували на Високому Замку Хресну дорогу. Це свідчить про те, що ми, українці, хочемо Бога в нашій Державі, в наших рідинах, у нашій школі і в душах наших діточок! Ми не хочемо пекла на землі – ми належимо Небесному Отцеві, бо «Він вирвав нас із влади тьми й переніс у Царство Свого улюбленого Сина» (*Кл 1:13*).

Ця Хресна дорога написана на основі книги «Кривава незабудка», а зірочкою позначені вислови з книги «Ісус промовляє до нас». Ці вислови є для того, щоб вірні могли краще зрозуміти, чому ми молимося до Богородиці і величаємо її.

Пречиста Діва Марія була першою людиною, яка по вознесінню свого Сина, відбувала Хресну

дорогу. За її прикладом пішли Апостоли та інші побожні люди з Єрусалиму. Згодом почалося паломництво з цілого світу, щоб відвідати святі місця, политі кров'ю Ісуса Христа.

Святий Никодим вирізьбив з кедрa скульптуру Ісуса Христа і в ній сховав першу плащаницю, в якій несли Господнє тіло з Голготи до гробу.

Дай Боже, щоб Хресна дорога була в Києві та по всіх великих містах України, бо роздумувати про страждання Спасителя є корисно для душі.

Рани Ісуса – це вогненні стріли, які проби-вають найбільш закам'янілі серця і спонукують людину змінити своє життя. Свята Церква на-дає повний відпуст з дочасних кар за відправу Хресної дороги.

ІСУС ПРО МАРІЮ

*Світ думає, що відкуплення завершилося з Моїм останнім подихом. Ні. Мати завершила його. Три дні вона борювала сатану, який хотів довести її до того, щоб вона відкинула Моє Слово і не повірила в Моє воскресіння. Марія була єдиною, хто вірив до кінця. Вона є великою святою також і через цю віру.

Її мука подібна до Моєї муки в Гетсиманії. Світ не зрозуміє цього, та ті, «хто є в світі, але не

від світу», – зрозуміють цю жертву і їхня любов до Матері болю зростатиме через це.

«І розлютився дракон на жінку і пішов воювати проти решток її нащадків, що зберігають заповіді Божі і мають свідчення Ісусове» (Од 12:17).

Марія, найсвятіша після Христа з усіх створінь, була переповненою Богом посудиною, з якої на братів у Христі всіх часів спливатимуть ласки, любов і милосердя. Вона – Мати всіх людей. У Івані Я зробив Марію Матір'ю всього Свого насліддя... Це завдання матерів – виправляти, зіцілювати, прощати і вести до Господа.

Заради непорочного серця Марії, яке не знало жодного, навіть найменшого, гріха, Я відкриваю тепер скарби Неба, і заради її голови, в якій ніколи не жевріла високомірність, Я збираю Свій блиск у начільний обруч і корону її, тому що вона свята для Мене і повинна бути вашою Царицею!

ІСУС ПРОМОВЛЯЄ ДО МАРІЇ

*Кожен удар твого серця – безмежна радість для Бога. Ти – жива хвала Божа і завжди будеш нею, Мамо. Усі народи землі прославлятимуть тебе. Вони призиватимуть твоє величне ім'я. У тобі спасіння світу, Мати Воплоченої Любови і обіцяного Спасителя! Лише до тебе єдиної не

пристала жодна вада, ти – єдина особа, яка не коштувала Спасителеві жодної рани.

І Мою Церкву я доручаю тобі, Мамо. Будь її Кормителькою. Візьми її під свій покров. Ти одна можеш і зможеш відвернути кару Вічного від одного і від багатьох; тому що ні в чому не може відмовити Своїй квітці Свята Трійця.

Я дякую тобі, Мамо, що ти Мене народила, виростила і допомогла Мені в житті і смерті. Я відчував твої молитви за Мене. Вони були Моєю силою у болях, мандрівках земного життя, вони допомагали Мені на хресті. Вони супроводили Мене в рай. Ціле Небо співає тобі Моя свята Мамо: Осанна!

ВЕЛИЧАННЯ БОГОРОДИЦІ

*Марія полонила серце Боже одним ударом свого серця голубки. Красу її душі уподобав Всевишній, тож учинив у ній Свій трон. Вона досконала, гарна, сяюча і чиста, щоб бути зіркою і місяцем, світлом для людей, аби вони знайшли Господа. Вона – кивот Божий.

На диких хвилях цієї вкритої потопом гріха землі Марія є рятівним ковчегом, тому що, хто до неї приходить, знаходить Господа. Бездоганна голубка вилітає і приносить оливкову гілку, гілку

миру для людей, бо вона – чудесне оливкове дерево.

Марія у своєму мовчанні говорить і робить більше, аніж Дебора і Юдит. Вона не закликає до битв, не підбурює до руйнування, не проливає жодної іншої крові, окрім власної, вибраної крові, з якої народився Спаситель.

Вона подарувала свій цвіт Всевишньому. І вогонь зійшов у ніжну чашу лілії, і лоно Жінки охопило та понесло владу, мудрість і любов Божу. Хай буде слава і честь цій Жінці! Співайте хвалу їй!

О МАТИ БОЖА ЗАРВАНИЦЬКА!

До Тебе завжди прибігаєм,
і щиро зі сльозами спасіння благаєм.

Рятуй нашу молодь і кожну родину,
заступися за страждальну Неньку-Україну.

Вимоли в Ісуса для нашого народу
віри твердої і правдиву свободу.

Хай сонце любови над нами засяє
і Твій Покров святий нас оберігає.

ПЕРША ПОДІЯ

ІСУСА ЗАСУДЖУЮТЬ НА СМЕРТЬ

Коли Пилат поставив Ісуса перед народом зі словами «Ось Чоловік!», то злющі первосвященики і їхні слуги кричали щораз сильніше, а з ними і розшалілий натовп: «Розпни, розпни Його!» ... «Якщо відпустиш Його, то не будеш другом кесареві!» ... «Кров Його на нас і на наших дітях!» Боязкий Пилат у гніві оголосив смертний вирок Ісусові.

Спаситель стояв серед посіпак, одягнений в червоний плащ. На голові Його – терновий вінець, руки зв'язані. Після вироку кати зірвали плащ з тіла Спасителя і не одну рану відкрили наново. Тоді накинули на скалічене тіло Його власну одіж і так Його вели аж на Голготу. Те все діялося з нечуваною жорстокістю серед поштуркувань і побоїв...

** В Ісусі був Бог, і єдиний та триєдиний Бог мав розраду в тому, щоб любити Марію, ту, яка відшкодувала Йому біль, якого Йому завдало все людство.*

МОЛИТВА

Господи, Царю слави! Ти зневажений тяжкими очорненнями і фальшивими скаргами. Твій народ відкинув Тебе як найтяжчого ворога і засудив на страшну смерть, а Ти ж йому стільки добра зробив! Всі муки Ти міг легко від Себе відкинути, однак терпиш і не нарікаєш, не борониш Себе, добровільно ідеш на такі страждання.

Ти бачив, що мої гріхи заведуть мене до пекла на вічні муки, а тому змилосердився наді мною і хотів усе перетерпіти, щоб надолужити за мої гріхи. Твоє добре серце, Твоя любов до мене, веде Тебе Хресною дорогою на смерть.

О мій Спасителю, коли б моє серце з надміру любови розірвалося, то ще було б далеким від достойної подяки за Твоє милосердя. Знаю, що наймилішою подякою для Тебе буде побачити, що Твої муки звільняють мене від гріха. Подай мені силу ніколи більше Тебе не ображати. Амінь.

* * *

Вселаскава Мати! Нехай Ісусові сльози не спадуть на мою окаянну душу, а любов Його і твого серця нехай охоронить мене від грядущого гніву!

ДРУГА ПОДІЯ

ІСУС БЕРЕ ХРЕСТ НА СВОЇ ПЛЕЧІ

Кати привели Ісуса на середину ринку і кинули хрест до Його стіп. Ісус падає на коліна, обнімає руками хрест, цілує тричі і тихою молитвою дякує Небесному Отцеві за спасіння людства, яке має довершитися на Голготі. Потім кати примушують Ісуса встати і взяти хрест.

Так почався принизливий на землі, однак блаженний і тріумфальний похід Царя царів. Наш Господь і Спаситель ступав непевним кроком, обтяжений важким хрестом. Збичований, скатований, змучений і голодний, бо після Тайної Вечері нічого не їв і не пив. Весь ослаблений від ран, гарячки, внутрішніх страждань та через втрату крові. Він ішов босими покаліченими ногами, зневажений і терплячий, але повний любови. Його уста шепочуть молитву, а в страждальному погляді бачимо прощення...

** Сподівайтесь життя нашої Матері, її радості, і Мої болі, бо відтоді, як Я став Словом, Ісусом, Я разом з нею і радів, і плакав.*

МОЛИТВА

Господи, Ти наперед знав, що Тебе чекає хрест, і казав, що дуже прагнеш його. Перед Твоїми очима видніє слава, до якої увійдеш через страждання. Ти бачиш мільйони людей, що через Твою смерть на хресті врятовуються від вічної погибелі, освятяться і навіки стануть щасливі. Хрест став Тобі таким любим та дорогим, що радо береш його на Себе і двигаєш на Голготу.

Мені теж не бракує хрестів і страждань. Ти бажаєш, щоб я тих хрестів не відкидав, але брав на себе і ніс за Тобою.

Я вірю непохитно Твоєму Слову, що коли терпеливо знесу всі хрести мого життя з любови до Тебе, то здобуду прощення гріхів, Твою ласку і зберу великі заслуги для неба, а у вічності osiąгну невимовну славу. Дай мені силу і мужність похристиянськи знести всі терпіння сьогоднішнього дня. Амінь.

* * *

«Слово про хрест – глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, – сила Божа!»
(1 Кр 1:18)

ТРЕТЯ ПОДІЯ

ІСУС ПАДАЄ ПЕРШИЙ РАЗ ПІД ТЯГАРЕМ ХРЕСТА

Ісуса вели вузькою вулицею. З вікон хат лунали всілякі насмішки. Чернь і невірники обкидали Христа болотом. Навіть діти за намовою старших лаяли, зневажали Ісуса і кидали під ноги каміння.

На дорозі досить глибока яма з болотом, яке спливає з гори. Коли Ісус дійшов до цього місця з тяжким хрестом на плечах, то Йому забракло сили далі ступати. Захиталися ноги і Він упав.

Кати проклинали і копали Його ногами. Похід затримався, виникло замішання. Тут і там край дороги плакали жінки, тримаючи переляканих дітей на руках. Христос молився і повторював слова: «Ще трохи і все закінчиться»...

** Чого Христос не досягає Своїм Словом, це Марії вдається своїм мовчанням. Що не вдається Моїй силі, може її чистота!*

МОЛИТВА

Вірю Господи, що Ти правдивий Син Божий, вищий понад Ангелів у небі та всі сотворіння на

землі. Тягар хреста придавив Тебе до землі. Люди Тебе поштуркують, б'ють, а кати зневажають. Клякаю перед Тобою, віддаю Тобі честь і славу та кличу, як колись Апостол: «Господь мій і Бог мій!»

Ісусе, Ти добровільно дав Себе так упокорити, щоб надолужити Отцю Небесному за зневагу, яку ми Йому завдаємо своїми гріхами. Твоє синівське Серце дуже Тебе боліло через гордість людей, які зневажають Твого Отця.

Цей біль завдали Тобі і мої гріхи. Ти покутуєш за них, щоб відвернути від мене заслужену кару. Господи і Спасителю мій! Дай моєму серцю Твого духа глибокої пошани до маєстату Небесного Отця, щоб я зненавидів свої гріхи і ніколи їх більше не повторював. Амінь.

* * *

Та Він наші недуги взяв на Себе, Він ніс на Собі наші болі. Ми ж, ми гадали, що Його покарано, що Бог Його побив, принизив.

Він же був поранений за гріхи наші, роздавлений за беззаконня наші. Кара, що нас спасає, була на Ньому, і Його ранами ми вилікувані (*Іс 53:4,5*).

ЧЕТВЕРТА ПОДІЯ

ІСУС ЗУСТРІЧАЄ СВОЮ МАТІР

Вже чути гамір, крик і гуркіт походу. Як краялось серце Матері, вона зблідла як стіна. Попереду їхали фарисеї на конях, а за ними хлопець ніс таблицю з написом провини її Сина.

Ісус ледве ступав, зігнутий під тягарем хреста. Її найдорожчий Син. Лице Його бліде, закривавлене, побите. Борода зліплена засохлою кров'ю, очі глибоко запалися.

Ще глянув з-під тернового вінця на Свою страждальну Матір, очима повними любови і співчуття. Під тягарем хреста коліна Йому зігнулися. Ісус упав і сперся руками об землю.

Мати з надмірного болю не бачила ні вояків, ні катів, лиш бачила свого улюбленого і зневаженого Сина. У відчаї вона кинулась поміж катів, до Ісуса. Упала на коліна і обняла Його: «Сину мій!» – «Мати Моя!» – Біль і любов не дали більше говорити...

**** Я страждав від того, що бачив, як страждає Моя Мати, що був змушений вести її до жертви, наче терпляче ягня.***

МОЛИТВА

Нечуваних страждань зазнав Ти, Ісусе, ідучи на Хресну смерть. Ти побачив Свою засмучену Матір. Хоч як Тебе боліло синівське Серце, однак Ти зазнав і солодкої втіхи, бо Твоя Мати залишилась вірною Тобі. Незважаючи на людей, вона засвідчує Твою невинність. Віддає поклін Твоєму Божеству саме тоді, коли зневірені і перестрашені Апостоли покинули Тебе.

На жаль, мушу признати, що і я в моєму житті чинив незгідно з Твоєю волею, наче б Ти ніколи не був моїм Богом. Такими негідними ділами я завдав Твоєму Серцю великого болю.

Щиро перепрошую Тебе за таку зневагу. Дай мені мужнє серце, щоб я визнавав Тебе словом і ділом серед різних обставин життя і не відступав від Тебе, хоч би мав наразитися на погорду і переслідування.

Знаю, що я немічний, але надіюся на Твою ласку і з її допомогою сповню цей обов'язок вірності. В тій надії рішуче постановляю не робити нічого противного Твоїй волі. Тільки Тобі одному хочу подобатися і Тобі служити. Дай мені до цього силу і рішучість. Амінь.

П'ята подія

СИМЕОН ПОМАГАЄ ІСУСОВІ НЕСТИ ХРЕСТ

Хресний похід посувався тепер широкою вулицею. Ісус мусів знову переступати через високий камінь. Тут Він захитався, упав і руками сперся на камінь. Христос вже не мав сили встати. Якраз навпроти йшов Симеон з Киринеї. Вояки впізнали в нім поганина і звичайного робітника, а тому зловили його і наказали помагати нести хрест Галилейцеві.

Симеон не хотів, але його присилювали. Він відмовлявся, бо Ісус виглядав страшно і нужденно, а одіж була вся в болоті. Христос у сльозах дивився на нього, благаючи поглядом про милосердя. Симеон взяв хрест і пішов за Ісусом. Сумний похід рушив далі. Незабаром Симеон відчув сильне зворушення у своєму серці...

** Любити Марію означає любити Ісуса. Я даю вам нести хрест, тимчасом як Мати вас підтримує або стоїть біля підніжжя хреста, щоб пригорнути вас до свого серця, яке не знає нічого, крім любови. Також і в годину смерти лоно Марії солодше за колыску.*

МОЛИТВА

Спасителю мій! Ти двигав тяжкий хрест серед невимовних мук, щоб звільнити мене від гріха і зробити щасливим. Було б справедливо, щоб і я помагав Тобі нести хрест. Знаю, що це роблю, коли стараюся облегшити страждання моїх ближніх.

Ти навіть зобов'язав мене любити ближнього так, як Ти полюбив мене, і з любови до мене двигав тяжкий хрест. Щодня маю нагоду це робити, однак часто уникаю, бо мені це не вигідно.

Боюся, щоб моя байдужість не відвернула Твого милосердного Серця від мене. Благаю Тебе, Спасителю, дай мені ласку правдивої, щирої і готової на жертву любови заради ближніх.

Ісусе, скріпи мою волю і постанову, щоб з любови до Тебе за них молитися, потішати в смутку, допомагати і обороняти їх. Буду старатися моє серце уподібнити до Твого Пресвятого Серця. Амінь.

* * *

Ліпше бо, — коли така вже воля Божа, — страждати, робивши добро, ніж зло творивши (*1 Пт 3:17*).

Шоста подія

СПІВЧУТТЯ ВЕРОНІКИ

З допомогою Симеона Ісус пройшов з хрестом двісті кроків. Тут з одного дому вийшла багата і знатна жінка. Лице було закрите, а на раменах звисав рушник. Повна любови і співчуття Вероніка упала перед Христом на коліна і благально попросила: «Зроби мене гідною обтерти лице мого Владика». Ісус взяв рушник, притулив до закривавленого лица і віддав їй з подякою. Вона поцілувала рушник і сховала під плащ біля серця.

Фарисеї на конях стали обурюватись і лютувати, що похід затримався через прилюдну прислугу Христові. Кати почали знову бити Його, а Вероніка втекла до свого дому. Розгорнула на столі полотно, яким Ісус діткнувся Свого лица, і – о, чудо! Побачила лице Христа, чудесним способом відбите на полотні. Заплакала голосно, а її серце наповнила велика ласка Божа...

** До чого Я можу привести вас Своїм авторитетом, до того Марія приводить вас ласкою своєї любови, і вона може це ще краще від Мене. Її дотик як печать, від якого тікає сатана.*

МОЛИТВА

Спасителю! Ти явним чудом залишив відбитку Твоєї терням вінчаної голови Вероніці, а через неї святій Церкві. Ще більше чудо зробив Ти, коли встановив безкровну жертву Служби Божої на пам'ять Твоєї кривавої жертви на хресті.

Вселенська Церква вчить, щоб її діти робили часто знак святого хреста на згадку Твоїх страждань і смерти, щоб ми ніколи про них не забували. У Твоїх стражданнях бачу дві речі: велич Твоєї любови і безодню наших гріхів. Щоб їх спокутувати, Ти віддав Себе на страшні муки.

Господи, дай мені в Твоїх ранах і муках пізнати, яка страшна злоба криється в однім тяжкім гріху, щоб я ніколи не відважився його сповнити. Якщо забуду про це під час спокуси, тоді стань перед очима моєї душі в кривавому вигляді, щоб я відігнав від себе зло.

Ісусе, я хочу далі йти з Тобою по Хресній дорозі, щоб Твоє гірке терпіння прийняти до свого серця заради спасіння моєї душі. Амінь.

* * *

Через багато страждань нам треба ввійти у Царство Боже (Ді 14:22).

СЬОМА ПОДІЯ

ІСУС ПАДАЄ ДРУГИЙ РАЗ ПІД ТЯГАРЕМ ХРЕСТА

Коли похід наближався до брами, кати підганяли Ісуса йти скоріше. Перед самою брамою на нерівній дорозі була велика калюжа. Жорстокі посіпаки штуркали Христа, люди стовпилися. Симеон хотів обійти калюжу і через це тягар хреста натиснув на Ісуса, і Він упав в болото.

Христос застогнав приглушеним голосом. Було чути слова: «Горе тобі, Єрусалиме! Я тебе полюбив, як квочка, що збирає своїх курчат під крила, а ти жорстоко викидаєш Мене за браму міста».

Великий смуток огорнув Його душу. Фарисеї зневажливо закричали до Христа, називаючи Його бунтівником. Кати, б'ючи Спасителя, витягнули Його з болота і поставили на ноги...

** Сатана не зносить дівственного світла Марії – Троянди Божої.*

МОЛИТВА

Мій Спасителю! З великим подивом дивлюсь на Твою рішучість. Хочеш відбути Хресну дорогу аж до кінця, знаючи, яке страждання чекає Тебе на кожному кроці.

Ти був готовий сповнити все, чого домагався від Тебе Небесний Отець задля спасіння світу. Найтяжчі муки не могли спинити Тебе виконати цей обов'язок. Яке сильне і непохитне Твоє серце!

Я часто відступав з дороги заповідей, боячись страждань і неприємностей. Моя неміч постійно підштовхує мене переступити Твою волю і образити Тебе, а мою душу кинути на вічні муки. Тому мені треба мати сильне і вірне своїм обов'язкам серце.

Тільки Ти, Господи, можеш уділити мені цю ласку мужности. Ти Сам сказав: «Царство небесне здобувається силою, і ті, що вживають силу, силоміць беруть його».

Ісусе, дай мені силу і відвагу перебороти всі труднощі життя і сповнити Твою святую волю. Тоді скажу разом з Апостолом: «Я можу все в Тому, хто укріплює мене» (*Флп 4:13*). Амінь.

* * *

Він Сам у Своїм тілі виніс наші гріхи на хрест, щоб ми, вмерши для гріхів, жили для справедливості; бо ми Його ранами зцілилися (*1 Пм 2:24*).

Восьма подія

Єрусалимські жінки

Ісус, обтяжений хрестом, побачив жінок, що плакали і ридали над ним. Вони були з Єрусалиму та околиць і прийшли на свято Пасхи. Обезсиленний Ісус похилився, а Симеон Його підтримував. Коли жінки побачили Спасителя в такому нужденному стані, то голосно заридали.

Христос звернувся до них словами: «Дочки єрусалимські, не плачте надо мною, а плачте над собою і над вашими дітьми!» (Лк 23:28). Говорив до них ще інші повчальні слова, що зводились до одного: «Ваші милосердні сльози не залишаться без нагороди, але відтепер ви повинні стати на нову дорогу життя»...

** Марія – нова Єва. Вона вчить вас нової релігії, в якій любов спонукає простити навіть того, хто вбиває її Сина. Вона була Співвідкупителькою, а тому і жертвою.*

МОЛИТВА

Невдячне місто відкинуло Тебе, Господи, і веде на страшну смерть, а Ти Серцем болієш над Єрусалимом, якому загрожує велика небезпека.

Любов спонукує Тебе остерегти народ перед карою, яка чекає на нього, якщо не виправиться. Ці слова стосуються і мене. Твоїми страшними муками показуєш, що мене чекає, коли я рішуче не покину своїх гріхів.

Ти хочеш вирвати мене з пекельних мук і захочуєш, щоб сльозами щирого жалю і покути загасити вогонь вічний. Знаю, що невмолимий суд відбудеться над кожним моїм гріхом. Ісусе, дай мені справжнього духа покути, щоб цілим серцем я зненавидів гріх і через надолуження перепросив Твою справедливість. Амінь.

* * *

Істинно, істинно говорю вам: Пшеничне зерно, коли не впаде на землю і не завмре, залишиться саме-одне; коли ж завмре, то рясний плід принесе.

Хто життя своє любить, той погубить його; хто ж зненавидить своє життя на цьому світі, той збереже його, щоб жити вічно.

Хто служить Мені, хай іде слідом за Мною: і де Я, там і слуга Мій буде. Того, хто Мені служить, пошанує Отець (Івана 12:24).

ДЕВ'ЯТА ПОДІЯ

ІСУС ПАДАЄ ТРЕТІЙ РАЗ ПІД ХРЕСТОМ

Кати побоями наганяли Ісуса скоріше йти, аж поки Спаситель не впав на тверду скалисту дорогу. Симеон з Киринеї мав у серці злість на катів, а співчуття до Ісуса. Хотів допомогти Спасителеві й далі нести хрест, але кати зі зневагою і побоями прогнали його.

Фарисеї на конях поїхали вигідною стежкою догори і чекали на похід. Мати Ісусова теж надійшла разом з побожними жінками.

Хто може словами передати той біль, який роздирав її серце під час Хресної дороги, а особливо, коли побачила місце страти. Серцем відчула всі муки Сина. Однак любов та бажання бути з Ісусом і з Ним страждати до кінця додали їй сили піти за Ним аж на Голготу...

** Бог хоче її на Моїй Голготі, щоб змішати воду дівственних сліз Марії з вином Божественної крові і відслужити першу Літургію жертви. Це буде Моя вічно поновлювана смерть за людський рід.*

МОЛИТВА

Мій Господи! Вже третій раз бачу Тебе, що лежиш на землі серед терпінь, зневаг і смутку. Ти понизив себе, щоб мене вивищити. З болота гріха хочеш піднести Мене до висоти невинності і святости; з невільника сатани і смерти до свободи дитини Божої; з долини сліз і кари пекла – до Царства вічного щастя.

Я віддаю Тобі всю любов мого серця, щоб взяти на себе ярмо послуху Твоїм святим Заповідям. Хочу покійно зносити всі страждання і служити Тобі вірно, незважаючи на погорду людей.

Дорогий Спасителю, дай мені ласку, щоб я на цій події Хресної дороги скріпився гарячою любов'ю до Тебе. Гідне найвищої любови, Серце Ісуса, зроби, щоб я любив Тебе все більше і більше. Амінь.

* * *

Мене ж не доведи, Боже, чимсь хвалитися, як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене світ розп'ятий, а я – світові (Гл 6:14).

ДЕСЯТА ПОДІЯ

З ІСУСА ЗДИРАЮТЬ ОДЯГ

Обтяжений хрестом, Ісус ледве дійшов на Голготу і там упав на землю. Кати піднесли Його і стягнули з Нього плащ. Потім зірвали вінець з голови і всі рани відкрилися.

Серед прокльонів і насмішок через окривавлену голову стягнули з Христа хітон. Син Чоловічий дрижить. Тіло скатоване і опухле.

Нарешті здерли опаску зі стегон і Христос залишився нагим. Ісус згорбився і захитався, мов конаючий.

Його посадили на камінь і знову натягнули на голову терновий вінець. Дали пити вино, змішане з миррою, але Христос відмовився. Кати взяли Ісуса за руки, якими закривав Свою наготу і поставили на ноги.

Між приятелями Ісуса почулося невдоволення і нарікання через ганебний сором. Марія скинула з голови хустину і подала Іванові, який стояв ближче до Спасителя. Юнак продерся між катів і подав Ісусові цю хустину. Господь з вдячністю її прийняв і огорнувся нею...

** Марія також скуштувала гіркоти бути покинутою Отцем. Та цей пожертвований для відкуплення біль дав Мені силу подолати смертельний страх в Оливному саду і витримати всі страждання.*

МОЛИТВА

Сину Божий! Гірке страждання завдало невимовного болю Твоєму найневиннішому Серцю, бо з Тебе здерли одіж і Ти мусів нагим стояти перед людьми серед білого дня. Ти це терпів, щоб спокутувати за наші гріхи і показати, що страшна кара і ганьба чекає всіх, хто не буде бридитися гріха нечистоти.

О мій Боже! Благаю Тебе з глибини свого серця, наповни мене відразу до гріха нечистоти і Твоєю ласкою згаси цей вогонь. У часі спокус пригадай мені Твоє безмежне терпіння, якого Ти зазнав, стоячи нагим на Голготі.

Ісусе, скріпи мою волю, щоб з любови до Тебе я негайно відкидав кожную нечисту думку. Новим життям у чистоті я хочу принести Твоєму Серцю утіху і надолужити за свої безсоромні гріхи. Амінь.

ОДИНАДЦЯТА ПОДІЯ

КАТИ РОЗПИНАЮТЬ СПАСИТЕЛЯ

Ісуса поклали на хрест. Один з катів виліз колінами на груди Спасителя, а інший притримував руку. Третій кат приклав цвях до Ісусової долоні і злобно вдарив залізним молотком. З уст Спасителя чути виразний зойк.

Кати побачили, що ліва рука не дістає до діри на лівім рамені хреста. Почали її щосили тягнути. Було чути тяжкі зворушливі стогони Ісуса. Груди Його піднеслися, а ноги в колінах скорчилися. Кати забивали другий цвях у ліву руку Спасителя. Ринула кров, а за кожним ударом тяжкого молота було чути болісний зойк Ісуса.

Потім кати кинулися до ніг. З усією жорстокістю, серед неймовірного болю Ісуса, натягнули шнурами покорчені ноги і довгим грубим цвяхом прибили до хресного дерева. Кості вийшли з суглобів, а Ісус голосно скрикнув: «О Боже мій, Боже мій!»

Непорочна Діва відчула на собі всю муку свого Сина. Вона зблідла, мов нежива, а стогін раз у раз виривався з її грудей. Коли почула хрускіт костей і зойки Ісуса, то знепритомніла і впала на рамена жінок, які були з нею.

** Я хотів би, щоб ви думали про Марію, мали перед очима її 33-річний смертельний страх. Вона витерпіла його заради вас. Хто більше чинив волю Божу, яка поклала на неї муку бачити катування її Сина?*

МОЛИТВА

Мій Боже! Ти даєш Себе прибити до хреста і вмираєш. Добровільно терпиш страшну муку задля мого спасіння. Я мушу себе розіп'яти для світу. Хрест, на якому маю висіти усе своє життя, – це Твоя наука. Цвяхи, які мають мене тримати на хресті, – це моя сильна і незламна воля вірно сповняти Твої Заповіді.

Коли розіпну на хресті моє тіло з його пристрастями, тоді уникну пекельних мук і стану учасником вічного життя та радості блаженних. Християнське життя для моєї зіпсутої природи є важке, але знаю, що з Твоєю допомогою моє ярмо буде любе, а тягар мій легкий.

Розп'ятий Ісусе, приходжу до Тебе і прошу Твоєї допомоги. Оживи моє серце радістю Твоїх святих Законів, щоб я постійно їх дотримувався, для Тебе жив і задля Тебе вмер. Хочу бути Твоїм у житті і смерті, а Ти, Ісусе, стань моїм на цілу вічність. Амінь.

ДВНАДЦЯТА ПОДІЯ

ІСУС ВМИРАЄ НА ХРЕСТІ

Спаситель висів три години на хресті серед нечуваних терпінь. Покинутий всіма, безпомічний, віддав Себе на цілопальну жертву з любови до нас. Він пожертвував Себе Небесному Отцеві як надолуження за наші гріхи і злочини. Зробив заповіт перед Богом і віддав всі Свої заслуги Церкві та грішникам.

Пречиста Діва стояла між хрестами Ісуса і доброго розбійника. Дивилася на конаючого Сина, а Марія Клеопова і Соломія підтримували її. Іван стояв біля хреста, а поруч Магдалина. Сотник сидів на коні і, глибоко зворушений, вдивлявся з повагою на увінчану терном голову Спасителя.

Раптом всі почули голос Ісуса: «Звершилось!» Христос підніс голову і сильним голосом скрикнув: «Отче, у Твої руки віддаю дух Мій!» Ті останні слова Ісус промовив особливим, але таким сильним голосом, що проникнув небо і землю, а дорогі Йому серця прошив гострий меч болю. Ще раз відкрив Спаситель залиті кров'ю напівпомерклі очі і підніс востаннє терном увінчану голову. Відтак під тягарем болю опустив її на груди і віддав духа...

** Не було такої агонії, яка би тривала довше і завершилася б більшим болем, аніж у Моєї Мами.*

МОЛИТВА

Мій Боже! Після Твоєї смерти багато людей наверталося, б'ючи себе в груди. Ти віддав Своє життя, щоб врятувати мене від погибелі. Тебе били за мої гріхи і ранили за мої проступки. Задля мене Ти став цілопальною жертвою в очах Твого Отця, щоб відвернути Його гнів від мене.

Ось чому я став Твоїм довжником на все життя і маю пам'ятати про страшні бичі, котрі рвали Твоє тіло і терновий вінець, що зранив Твою голову; цвяхи, що пробили Твої кості і жовч, якою Тебе напоїли; хрест на котрім Ти пролив Свою святу кров аж до останньої краплі і спис, яким пробили Твоє божественне Серце.

Твої рани, Твоя смерть і всі сліди Твоїх страждань є моєю надією, потіхою і силою. Прийми, Найдорожчий Спасителю, мою подяку, яку Тобі складаю з глибини мого серця за Твою безмежну любов. Тебе славлю, Тобі приношу хвалу і величаю Твоє ім'я на віки вічні. Амінь.

ТРИНАДЦЯТА ПОДІЯ

ІСУСА ЗНІМАЮТЬ З ХРЕСТА

Було ще темно, коли Йосиф з Ариматеї і Никодим прийшли на Голготу. Тіло Ісуса знімали з хреста так обережно, немов би боялися, щоб не завдати Йому нових страждань. Все робили мовчки. Мати сиділа на розпростертій покривалі.

Її біль і любов були однаково великими. На своїх руках знову тримала тіло улюбленого Сина. Марія обмила Його голову, поцілувала і накрила хустиною. Відтак обмила решту закривавленого тіла.

Яку страшну руїну оглядала своїми очима! Всі кості вийшли з суглобів і через те не даються зігнути. Плечі, на яких Ісус двигав хрест, були одною суцільною ранною. Ціле тіло набрякле і посічене від бичування. На лівій частині грудей глибока рана від вістря списа, яким пробили Ісусове Серце.

Марія оглядала, відмивала, чистила всі рани і намащувала дорогими оліївками. Відтак ще раз сердечно обійняла мертве тіло і припала лицем до лиця свого Сина, обливаючи його сльозами. Нарешті востаннє попрощалася з тілом і віддала чоловікам, щоб приготували його до похорону...

** Я не забував болі Моєї Матері і змушений був принести їй такі великі муки, що бачив її плач. І тому Я їй ні в чому не відмовляю. Вона дала мені все, і Я їй даю все. Вона вистраждала усі болі. Я даю їй усі радості.*

МОЛИТВА

Пресвята Діво і Мати Божа, Маріє, мученице любови! Ти причинилася до мого спасіння, бо пережила великі страждання і принесла Небесному Отцеві в жертву за мої гріхи свої страждання і муки Твого Сина. Дякую Тобі за таку велику любов, з якою Ти принесла в жертву плід лона Твого – правдивого Чоловіка і правдивого Бога, щоб мене спасти від пекла.

Молися за мене, щоб я ніколи своїми гріхами не розпинав мого Спасителя. Поможі мені осягнути вічне життя заслугами Його безмірних мук і смерті на хресті. Молися за мене, страждальна Мати, щоб я став достойним Христових обітниць. Амінь.

* * *

«Він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для Того, хто за них умер і воскрес» (2 Кр 5:15).

ЧОТИРНАДЦЯТА ПОДІЯ

ІСУСА КЛАДУТЬ ДО ГРОБУ

Побожні чоловіки поклали Ісусове тіло на шкіряні ноші й накрили брунатним покривалом. Взяли на свої рамена і понесли до гробу, співаючи сумні псалми. Місце, на яке поклали Ісусове тіло, вистелено різним пахучим зіллям. Гріб застелили полотном, на яке поклали тіло Ісуса.

До печери підійшла Богородиця і схилила голову над тілом свого Сина. З її очей потекли рясні сльози. Коли відійшла, то полотно накинули на тіло Ісуса. Тоді прикотили важкий камінь і ним закрили вхід до гробу...

**** Залишайтеся біля стін Марії, біля підніжжя хреста – і ви прикрасите свій одяг рубінами Моєї крові та перлами її сліз.***

МОЛИТВА

Дорогий Ісусе! З любови до нас, грішних людей, Ти пережив страшні муки і став послухним аж до смерті на хресті. Справа спасіння людства довершена. За це Ти вивищений понад небо і землю. Твоя слава, Ісусе, буде тривати вічно.

«І нема ні в кому іншому спасіння, бо й немає імени під небом, що було дане людям, яким би нам спастися» (Ді 4:12).

Ти показуєш мені, Господи, яка щедра нагорода чекає кожного, хто жертвує свою працю і терпіння задля Тебе. Твій приклад, до якого я приглядався під час Хресної дороги, навчив мене відважно йти дорогою Твоїх Заповідей.

В надії на Твою обітницю, що я також стану учасником Твого вічного щастя, радості і слави, хочу знову взяти на себе солодке ярмо Твого Євангелія і з любов'ю нести його тягар. Ісусе, поблагослови, щоб я всі мої добрі наміри виконав, і потішив Твоє Серце достойними плодами християнського життя. Амінь.

МОЛИТВА РОЗБІЙНИКА

* Господи, згадай про мене, коли прийдеш у Царство Своє. Це справедливо, що я страждаю. Але дай мені милосердя і мир в іншому житті. Одного разу я чув, як Ти промовляв, але нерозумно відкинув Твоє Слово. Тепер я каюся в цьому.

Я каюся у своїх гріхах перед Тобою, Сину Всевишнього. Я вірю, що Ти походиш від Бога. Я вірю у Твою владу. Я вірю у Твоє милосердя. Христе, прости мені в імені Твоїї Матері і Твого найсвятішого Отця!

П'ЯТНАДЦЯТА ПОДІЯ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

* Неймовірно осяйна куля з іскристим шлейфом виринає із незвіданих глибин неба і мчить до землі. Вдаряє в привалений камінь гробу, ламає його, кидає додолу своїм громом нажахану сторожу, виставлену вартовими для Господа Всесвіту. Земля дрижить при Господньому поверненні, як і тоді, коли її покинув дух Господа.

Ісус знову красивий, без ран і крові. Він променіє світлом, що потоками ллється із Його п'яти ран і сочиться через усі пори Його шкіри. Ісус піднімає руку і благословить світ.

Марія випрямляється, схрещує на грудях руки і каже зі схлипуванням, сміючись і плачучи водночас: «Мій Господи і мій Боже!» Ісус притискає її до Свого Серця і цілує її.

О, тепер Марія усвідомлює, що це не видіння, а воістину воскреслий Син, що це її Ісус. Він бере обличчя Матері в Свої руки і притискає її уста до країв рани в боці, з якої пробиваються промені найяскравішого світла...

** У священників і мирян має пробудитися жива любов до Євангелія і до того, що стосується Христа. А найперше – оновлена любов до Моєї Матері, у проханнях якої лежить таємниця спасіння світу, який буде врятований завдяки їй.*

СЛОВО БОЖЕ ДО ВІРНИХ

* Коли ви порівняєте Мій біль з вашим, то ви пізнаєте, що Отець любить вас більше, ніж любив Мене в ту годину. Тому ви повинні любити Його всім своїм єством, як любив Його Я, незважаючи на Його суворість.

Будьте дітьми Моєї Матері. Любіть одні одних і любіть Мене в Марії. Тоді ви ніколи не згрішите, бо вона – дерево життя, живий ковчег Бога і подoba Бога, у якій замешкала мудрість, а милість прийняла тіло.

Якщо ви Мене любите і заради Мене долаєте все, то Я беру вашу голову і ваше хворе серце у Мої пробиті руки і вдихаю Мою силу вам в обличчя. Я спасаю вас, бо ви діти, котрих Я люблю. Ви будете знову гарними, здоровими, вільними і щасливими. Амінь.

ВИСЛОВИ ДЛЯ РОЗДУМІВ

1. Я дякую Всевишньому за те, що мене били в тюрмах і на волі! Дякую Йому за те, що мене били, а не величали раби! (*Патріарх Йосиф Сліпий*).

2. Проти вітру перти, проти хвиль плисти, сміло аж до смерти хрест важкий нести (*Іван Франко*).

3. Терпеливе зношення хрестів робить нас Божими дітьми, удосконалює і запевнює нам небо
(*о. Михайло Баричко*).

4. Мати Божа і моя найдорожча Ненько! Не випускай мене з-під своєї опіки. Дай, щоб я для себе цілковито вмерла, а жила тільки в Ісусі і могла колись в небі співати Йому вічну пісню любови
(*Схимниця Марія Ляхер*).

5. Дай, Боже, щоб я пролив свою кров за заблукані овечки, аби усі спаслися і прийшли до пізнання правди та, відновивши єдність, зберегли взаємну любов (*святий Йосафат Кунцевич*).

6. Усе знесла й перемогла Його любови сила, того великого вогню і смерть не загасила (*Леся Українка*).

7. Безбожники знищили моє тіло, але їм не вдалося зламати мого духа!
(*блаженний Василь Величковський*).

8. Молітесь Богові одному, молітесь правді на землі, а більше на землі нікому не поклонітесь

(Тарас Шевченко).

9. Як добре те, що смерті не боюсь я, і не питаю, чи тяжкий мій хрест. Народе мій, до тебе я ще верну, як в смерті обернуся до життя *(Василь Стус).*

10. Коли така Божа воля, щоб я став мучеником, то я це приймаю без нарікання *(о. Августин Волошин).*

11. Моліться за тих, хто створив цей концтабір та цю систему, бо вони найбільше потребують молитов. Нехай Господь помилує їх!

(блаженний Омелян Ковч).

12. Насильна смерть від кулі або від катувань у в'язницях лише прискорить мою зустріч із споконвічним Богом! *(о. Андрій Бандера).*

13. Хто звук дивитися на Бога-Чоловіка, розп'ятого на хресті, той вчиться від Ісуса, як любити людей

(Митрополит Андрей Шептицький).

14. Я сіяв те, що Бог послав. Зберу, що сіяв, і веселий піду на вічну оселю *(Павло Чубинський).*

15. Хто не помре, той не воскресне, і не розпочне життя нове. Усе, що є одвіку чесне, колись в народі оживе *(Микола Руденко).*

1. Помолімся за кращу долю України
2. Помолімся за нашу молодь
3. Помолімся за наших добродіїв
4. Помолімся за вагітних жінок
5. Помолімся за важкохворих
6. Помолімся за ув'язнених
7. Помолімся за вдів, сиріт і вбогих
8. Помолімся за душі в чистилищі
9. Помолімся за ласку щасливої смерти
10. За просвітлення розуму для узалежнених
11. Помолімся за навернення ворогів і грішників
12. За всіх, хто потребує нашої помочі в молитві
13. Помолімся за всіх, хто при владі, і за військо
14. За єпископів, священників, монахів і монахинь
15. Щоб нам сповнити Божу волю і стати святими

* * *

Друк ТзОВ “Дизайн-студія “Папуга”
м.Львів. вул. Любінська, 92
тел. 067 370 34 03, (032) 297 00 78
Свідоцтво видавничої справи
ЛВ №15 від 21.11.2001 р.